

ΠΡΟΣ ΑΛΛΟΥΣ ΟΡΙΖΟΝΤΑΣ

Αὐτὰ τιμῆς ἐπιπνέει ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης διαδεχθεῖσα τὸν ἀπαισιὸν κλύδωνα τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς κατασχύνης. Ἀρχίζει κάπως νὰ ἐπιφαίνεται ἡ αἰθρία μετὰ τὸν ζόφον, ὃν διέκοψε τὸ τελευταῖον χυδαῖον πυροτέχνημα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τὸ παρασχὼν διὰ συγχύσεως εὐκαιρίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναισχύντου σχοινοβατικοῦ ἔλματος. Ἀρχίζει νὰ ἐπανέρχεται εἰς ὁμαλὴν κατὰστασιν ἡ τόσον σφοδρῶς συνταραχθεῖσα φυσιολογικὴ λειτουργία τοῦ σώματος καὶ ν' ἀναφαινῶνται ἀμυδρὰ τὰ πρῶτα τῆς εὐεξίας συμπτώματα.

Εἶνε ἀληθές ὅτι τὸ ἀμαυρὸν πένθος ἐπεκτείνεται ἀκόμη ἐπὶ πάσης τῆς ἐλληνίδος γῆς· εἶνε ἀληθές ὅτι ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν θαλάσσιων κρατεῖ ἀγέρωχος καὶ σιδηρόφρακτος ἡ μυσταρὰ βία πανισχύρων δυναστῶν· εἶνε ἀληθές ὅτι ἡ ὕλική ἐξάντλησις καὶ ἡ ἠθικὴ ἀπόγνωσις ἔχρουσι νενεκρωμένους καὶ τὰς ὑστάτας τοῦ ἔθνους δυνάμεις· εἶνε ἀληθές ὅτι ὀγκοῦνται νεοσκαφεῖς εἰς τὰ θεσσαλικά πεδία οἱ τάροι τῶν θυμάτων τῆς ἀσπλάγγου δολιότητος καὶ τῆς ἐπαράτου κουφονοίας· εἶνε ἀληθές ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμένεται νὰ ἐκτοξευθῇ εἰς τὰς ἐρήμους τῶν χωρίων οἰκίας ὁ κοπετὸς τῶν μητέρων καὶ τῶν ὀρφανῶν, ὅταν γνωσθῇ ἡ φρικτὴ τοῦ ὀλέθρου ἀλήθεια. Εἶνε ἀληθὴ πάντα ταῦτα· ἀλλ' εἶνε ἐπίσης ἀληθές ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ τόπου ἀπὸ τῶν ἐργατῶν τοσοῦτον δεινῶν, ἡ ἰδέα τῆς ἀποτροπῆς τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἀπροόπτως ἐνσκήψαντος κινδύνου τῆς παρατάσεως τῆς ἐλευθερίας κωμωδίας ὑπὸ ἄλλον τύπον, ἴσχυσε νὰ ἐπιφέρει ἀνακούφισιν καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ ἀσθενεῖ τινα παρηγορίαν.

Διότι ὅπως εἰς τὰ τερατιώδη ἐκείνα δράματα τὰ ὁποῖα ἀσμενίζουσι ν' ἀναδιεχθῶσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς οἱ ἡμέτεροι ἥθοιοι τὸ τραγικὸν κορυφῶνται διὰ συρραφῆς ἐπιτηδεύας σκηνῶν καὶ σύρεται ἀντλεῶς ὁ ἔλεος τοῦ θεατοῦ μέχρι τοῦ ἐσχάτου ὁρίου, ἕως ὅτου ὁ ἀπὸ μηχανῆς Θεὸς ὑπὸ οἰανδήποτε ὑπόστασιν ἐπέλθῃ καὶ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν μέχρι συγκοπῆς καρδίαν συγκίνησιν, οὕτω καὶ τοῦ ἀπαισιῶν δράματος τοῦ ἐπὶ ἐπτάμηνον διαρκέσαντος αἱ τελευταῖαι σκηναὶ παρετάθησαν οἰκτρῶς μέχρι φρενιτιδος. Καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν κατὰ τὸ σημεῖον τῆς ὀξυτάτης κρίσεως τῆς σφοδροτάτης συγκινήσεως προέκυψεν ἀντὶ σωτήρος φάσμα εἰδεχθές, ὡς ἀπειλὴ ἐγκαινίσεως νέας περιόδου κακοδαιμονίας, καὶ ἐπεκλήθησεν ἐπὶ μίαν ἡμέραν ὡς ἐφιάλτης ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ τάλαιπωρομένου ἔθνους.

Ἡ σύνεσις, ἡ ἔγκαιρος σκέψις, ἡ συναίσθησις τοῦ μεγέθους τοῦ κινδυνώδους τολμήματος ἀπέτρεψαν εὐτυχῶς τὸ τελευταῖον τοῦτο τραῦμα καὶ ἐπῆλθεν ἡδὴ ἡ ἀπαρχὴ τῆς λύσεως, λύσεως οἴμοι! οὐχὶ αἰσίας, καὶ σπαρτακτικῶς ἀπαχούσης πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς πόθους, ἀλλ' ἀναπορεύκτου ἀτυχῶς καταστάσεως ἐκ τῆς μοιραίας ἀλληλουχίας τῶν γεγονότων καὶ τοῦλάχιστον ἀπαλλακτοῦσης τὸν τόπον ἐκ τῶν περσιτέρω δεινῶν, ἐκ τοῦ περαιτέρω ἀνωφελοῦς ὀνειδούς.

Ἡ ἐντολὴ πρὸς σχηματισμὸν κυβερνήσεως διδομένη εἰς τὸν ἐπίτιμον πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Δ. Βάλλην μετὰ τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον εἶνε ἀντίθεσις τερατιώδης ἥτις μόνον εἰς τὰ χρονικά τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας δύναται νὰ παρατηρηθῇ ὡς μαρτύριον τῆς ἐκρύβου καταστάσεως εἰς τὴν περιέστη ἡ λειτουργία αὐτῆς. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὀνομάτων διαφορὰ εἶνε ἡ ἐμπνεύσασα τὴν ἐνθάρρυνσιν καὶ τὴν παρηγορίαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοῦ ἄλγους, τῆς θλίψεως, τῆς συμφορᾶς.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἀκεραίου λειτουργοῦ τῆς Θέμιδος, τοῦ ἐναρέτου καὶ ἀπλοῦκου πρεσβύτου, οὐτινος ὁ ἀμώμητος βίος θεωρεῖται ὡς ὑπόδειγμα χρηστότητος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀναλαβόντων τὴν ἀρχὴν ἐν ἐποχῇ τοσοῦτον δυσχερεῖ εὐυπολήπτων

προσώπων εἶνε τοῦλάχιστον ἐγγύησις περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως, περὶ τῆς διασώσεως τῶν ἀπειληθέντων θεσμῶν, περὶ τῆς ἐν πνεύματι φιλονόμῳ ἐργασίας ἥτις ἀπὸ τοῦδε πρέπει ν' ἀρχίσῃ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἐπελθούσης ἀνατροπῆς εἰς ἀνυπολογίστους ζημίας.

Καὶ δὲν εἶνε μόνον ἐγγύησις· εἶνε καὶ οἰωνός. Ὁ Δημήτριος Βάλλης προήδρευεν ἄλλοτε τοῦ ἀνωτάτου ἐδικοῦ δικαστηρίου τοῦ κρίναντος τὸ γινόμενον ἄλλοτε εἰς τὴν πολιτείαν ἀδίκημα. Ἡ ἀνοδος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν σήμερον δηλοῖ ὅτι δὲν θὰ διαφύγῃ τὴν ἠθικὴν τοῦλάχιστον καταδίκην πάντες οἱ παρτίται καὶ οἱ ὅπως δῆποτε συντελέσαντες νὰ ἐπέλθῃσι τόσα ἀνήκουστα δεινὰ τῇ πατρίδι.

Μετὰ τὴν πεποίθησιν ἣν ἐμπνέει ὁ οἰωνός αὐτός ἀπέχοντες τὸ βλέμμα ἀπὸ τῆς περιστοιχιζούσης ἡμᾶς συμφορᾶς καὶ κατασχύνης, ὡς στρέφωμεν αὐτὸ πρὸς ἄλλους ὀρίζοντας ἀπωτέρους ἐνθ' αὐγάζει ἡ ἐλπίς μέλλοντος κρείττονος. Ἐργασθῶμεν συντόνως καὶ μετὰ καλὴν θέλησιν, μὴ ὑποχωροῦντες πρὸ οὐδεμιᾶς ριζικῆς μεταβολῆς ὅσον δῆποτε τολμηρᾶς, ἣν ἡ πικρὰ πείρα κατέδειξεν ἀναπόφευκτον. Τοῦτο ἔστω τὸ πρόγραμμα τῶν τιμίων ἀνθρώπων, δι' αὐτοῦ δὲ καὶ μόνου θὰ σωθῶμεν ἀπὸ τῆς ἐκ νέου παράστασιν τῆς ἀπαισιῶν κωμωδίας ἥτις τόσον ἀκριβῶς ἐστοίχισεν εἰς τὸ εὐγενές κοινὸν καὶ τὴν γενναίαν φρουράν· εἰς αὐτὴν προπάντων!

ΣΤΡΕΨΙΔΟΗΣ

Η ΦΟΒΕΡΑ ΗΜΕΡΑ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΑΛΛΑ ΣΠΑΡΑΣΙΚΑΡΔΙΟΣ

(Διμήτιον τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ. Τράπεζα εἰς τὸ μέσον μετὰ διάγραμμα ἔγγραφο καὶ ἐφημερίδας. Ἐν παράθυρον ἀνοικτόν. Εἶρε πρῶτα).

Ὁ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ φερὼν ἱεραιδίον περιφέρεται ἀντὶ τοῦ τοῦ θεματικοῦ, ἵσταται παρὰ τὸ παράθυρον καὶ μονολογεῖ.

Ἀκόμη δὲν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος.

Κ' εἰς τοὺς ἀγροὺς οὐμίχλη ἐπεκτείνεται.

Πρῶτα συνεφώδης προμηνύεται

Στρυγνὴ καθὼς ἡ φρασεολογία μου

Εἰς τ' ἄρθρα τῆς Πρωίας τὰ σημερινά.

Σχεδὸν ὅλην τὴν νύκτα ἔμειν' ἄγρυπνος

Νὰ ἴδω τὸν κομήτην ὃν ἀνῆγγειλαν.

Πρέπει κ' ἐγὼ νὰ ἔχω τὸν κομήτην μου

Ὡς οἱ μεγάλοι ἄνδρες εἰς τὴν πτώσιν των

Ὡς Ναπολέον ἢ ὡς Πέμπτος Κρόνος.

Πλὴν δὲν ἐφάνη... ἴσως μοῦ τὸν ἐκλεψαν.

Τὸ γνωστὸν κόμμα τῶν μηχανορραφῶν

Αὐτὸ βεβαίως θὰ τὸν ὑπεξήρουν!

Κόμμα... Κομήτης... εἶνε ἀναμφίβολον!

Ὀλίγον ἐκοιμήθην πλὴν ἐτάραξεν

Εὐθὺς τὸ πνεῦμά μου φρικτὸν ἐνύπνιον.

Τὸν ἀδελφόν μου ἔβλεπον τὸν Πρόεδρον

Μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Πρυτάνεως

Κρατοῦντας τὴν γραμμὴν τὴν Βερολίνοιον

Ἀπὸ τῶν δύο ἄκρων καὶ μετὰ πομπῆς

Εἰσερχομένους εἰς τὸ Σολωνεῖον καὶ

Ἐξόπισθεν αὐτῶν ζητωκραυγάζοντας

Καὶ λαμπάδοφοροῦντας τὸν Γεννάδιον,

Δούνην, Σκυλίτην καὶ Γεροκωστόπουλον.

Ὅτ' αἶφνης ἐκπηδᾷ ἐν φάσμα ἄγριον

Ὡς εἶδος Στῆλμαν μετὰ μακροὺς βραχίονας,

Ἀρπάζει τὴν γραμμὴν καὶ τὴν ποδοπατεῖ

Φωνάζον μετὰ μέγλην ἀγριότητα

—Οὐδὲ τῆς Ἐλασσῶνος εἰσθε ἄξιοι!